

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษา มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังนั้นถือเป็นหน้าที่สำคัญของรัฐที่จะต้องรับภาระในการจัดการศึกษาของชาติ แต่อย่างไรก็ตามรัฐแต่เพียงฝ่ายเดียวก็ไม่สามารถอาจรับภาระได้ในการจัดการศึกษาให้ประชาชนได้อย่างทั่วถึงและเพียงพอ เพราะความจำกัดในด้านทรัพยากร รัฐจึงเปิดโอกาสเอกชนเข้าร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาได้ แต่ต้องอยู่ในขอบเขตที่รัฐกำหนด ดังนั้นรัฐจึงได้กำหนดออกมาในรูปแบบของแผนการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งที่ผ่านมานในอดีตแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 หมวด 2 ข้อ 24 ได้ระบุไว้ชัดเจนว่า รัฐพึงเปิดโอกาสให้เอกชนร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาได้ภายในขอบเขตที่รัฐกำหนด แต่รัฐต้องดูแลให้สถานศึกษาของเอกชนทุกระดับ ทุกประเภท ทั้งที่จัดเป็นการศึกษาในระดับโรงเรียนและนอกโรงเรียน ดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบาย แผนงาน และโครงการทางการศึกษาของชาติ ดังนั้นการศึกษาที่เอกชนจัดนั้นจะต้องไม่แสวงหาผลกำไรเกินควร (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 8) และต่อมาในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 หมวด 3 ข้อ 18 ได้ระบุว่า ส่งเสริมให้เอกชนจัดการศึกษาทุกระดับเพิ่มขึ้นให้มีอิสระและความคล่องตัวในการบริหารและการจัดการ สามารถพึ่งตนเองได้ โดยรัฐให้การสนับสนุนด้านวิชาการ ทรัพยากร การอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานและการรับรองมาตรฐาน ตลอดจนจนถึงปัจจุบันได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ซึ่งได้บัญญัติการบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชน ไว้ในมาตรา 43 ว่าการบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนให้มีความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับ ติดตามการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐมาตรา 44 บัญญัติไว้ว่าให้สถานศึกษา เอกชนเป็นนิติบุคคลและมีคณะกรรมการบริหารประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนศิษย์เก่าและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนกรรมการคุณสมบัติหลักเกณฑ์วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการวาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงส่วนมาตรา 45 ให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภทการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด โดยต้องกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจน

เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชนในด้านการศึกษา การกำหนดนโยบายและแผนการจัดการศึกษาของรัฐของเขตการศึกษาหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้คำนึงถึงผลกระทบต่อการศึกษาของเอกชน โดยให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการศึกษาเขตพื้นที่ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับฟังความคิดเห็นของเอกชนและประชาชนประกอบการพิจารณาด้วยและมาตรา 46 รัฐต้องให้การสนับสนุนด้วยเงินอุดหนุน การลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษี และสิทธิประโยชน์อื่นที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษาเอกชนตามความเหมาะสมรวมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้ (ราชกิจจานุเบกษา 2542 : 34-36)

จะเห็นได้ว่ารัฐเน้นการเปิดโอกาสให้เอกชนที่มีความสามารถมีความเหมาะสมและเจตจำนงที่จะจัดการศึกษาเพื่อประโยชน์ส่วนรวมร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาได้โดยไม่แสวงหาผลกำไรเกินควร โดยรัฐจะต้องให้การส่งเสริมสถานศึกษาเอกชนให้มีความคล่องตัวในการดำเนินงานทั้งด้านการบริหารและการพัฒนาทางวิชาการ รวมทั้งส่งเสริมการปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาเอกชนทุกระดับและทุกประเภท เพื่อให้การจัดการศึกษาของเอกชนมาตรฐานอย่างน้อยทัดเทียมกับการจัดการศึกษาของรัฐ โรงเรียนเอกชนจะทำหน้าที่จัดการศึกษาให้ประสบความสำเร็จได้ต้องอาศัยผู้บริหารและครู

เนื่องจากคนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะก่อให้เกิดการพัฒนา การพัฒนาจะสมดุลและยั่งยืนได้ต้องพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ การศึกษาจึงมีความสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาคนและสิ่งสำคัญที่สุดที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัย ก็คืองานวิชาการ เพราะงานวิชาการเป็นงานหลักของการศึกษาทุกระดับ การจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยจะสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ นั่น สำคัญอยู่ที่การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน ในฐานะผู้นำนโยบายที่กำหนดไว้หรือไม่ นั่น สำคัญอยู่ที่การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน ในฐานะผู้นำ นโยบายไปสู่การปฏิบัติเป็นสำคัญ การที่จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ และมีคุณลักษณะที่ประเทศชาติต้องการเป็นงานที่เกี่ยวกับงานวิชาการ โดยตรง เพราะงานวิชาการจะช่วยพัฒนาสติปัญญาของผู้เรียนดังที่ ไมล์เลอร์ (จุฑามาศ เกิดแก้วฟ้า 2534 : 2 ; อ้างอิงมาจาก Miller) ได้กล่าวไว้ว่า “งานวิชาการเป็นหัวใจของโรงเรียน และที่สำคัญที่สุดอันได้แก่ การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนการปฏิบัติตามโปรแกรมการสอนนั้น การบริหารงานวิชาการจึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียน “ คุณภาพการศึกษาจะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายของหลักสูตรมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับผู้บริหาร โรงเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลกระทบโดยตรง (ไพฑูริย์ เจริญพันธุ์วงศ์, 2530: 67) กล่าวคือ ต้องเป็นผู้นำในการจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งงานหลักที่มุ่งให้นักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้นั้น คือ งานวิชาการ ดังที่ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2536 : 16) ได้กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุดสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจาก

การบริหารงานวิชาการจะเกี่ยวข้องับกิจกรรมทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนา การเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพสูงสุดกับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีชา บุญอมรัตน์ (2532 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน การที่จะได้มาซึ่งผลผลิตทางการ ศึกษาที่มีคุณภาพนั้น ผู้บริหารจะต้องให้ความสนใจในการบริหารงานวิชาการ ดังที่ ภิญโญ สาธร (2526 : 324) กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารการศึกษาหรือครูใหญ่ทุกคนควรจะรับผิดชอบเป็นผู้นำในด้าน วิชาการเป็นอันดับแรก เพราะหน้าที่ของโรงเรียนหรือสถานศึกษาทุกแห่ง คือ การให้ความรู้แก่นักเรียนในด้านวิชาการ ครูใหญ่เป็นผู้นำด้านวิชาการโดยการทำงานร่วมกับครู และกระตุ้นเตือน ให้คำแนะนำและประสานงานเพื่อประสิทธิภาพในการสอน ด้านการบริหารในสถานศึกษา การดำเนินงานด้านวิชาการจะมีประสิทธิภาพเพียงใดนั้น จะขึ้นอยู่กับพฤติกรรมความเป็นผู้นำทาง วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่ง Lin (1985 อ้างถึงในสฤตวาลย์ โสตะจินดา 2536 : 33-34) ที่ ได้ค้นพบว่า พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารมีความสัมพันธ์สูงกับความสำเร็จของ โรงเรียน

ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับปฐมวัยสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และสอดคล้องกับการกระจายอำนาจการบริหาร มาสู่สถานศึกษาให้มีอำนาจในการตัดสินใจ 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ งบประมาณการบริหารงาน บุคคล และการบริหารทั่วไป ตามแนวทางพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่ง ผู้บริหารต้องเป็นผู้ที่มีคุณภาพและเป็นผู้นำในการพัฒนา โดยเฉพาะพฤติกรรมความเป็นผู้นำ ในงานวิชาการในการสามารถที่จะนำโรงเรียนไปสู่คุณภาพและมาตรฐาน และพระราชบัญญัติการ ศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ยังได้กำหนดให้มีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ซึ่งโรงเรียนต้อง จัดให้มีขึ้นทุกปี และให้ถือเป็นกระบวนการบริหารของโรงเรียน และต้องรายงานให้สาธารณชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ หากโรงเรียนไม่สามารถบริหารและจัดการ โรงเรียนให้มีคุณภาพ แล้ว ก็จะได้รับตรวจสอบจากคณะกรรมการการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก ผู้บริหาร จึงต้องแสดงพฤติกรรมความเป็นผู้นำในงานวิชาการอย่างชัดเจนพร้อมที่จะเข้ารับการประเมิน คุณภาพทุกเมื่อ และสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของสังคม สามารถ แข่งขันกับนานาชาติได้อย่างมีศักดิ์ศรีและยั่งยืน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้อำนวยการ/ผู้บริหารสถาน ศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ซึ่งมีส่วนในการรับ ฝิดชอบการดำเนินงานของสถานศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมความเป็นผู้นำ วิชาการ

ของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อให้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนที่จัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูสถานศึกษาเอกชนที่จัดการศึกษาระดับปฐมวัยในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนที่จัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูสถานศึกษาเอกชนที่จัดการศึกษาระดับปฐมวัยในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4

สมมติฐานการวิจัย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารและครูสถานศึกษาเอกชน ที่จัดการศึกษาระดับปฐมวัย ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ในการวิจัยครั้งนี้ ศึกษาจากประชากรซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้ปฏิบัติการสอนเอกชน ที่จัดการศึกษาในระดับปฐมวัยในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ปีการศึกษา 2549 จำนวนทั้งสิ้น 420 คน สุ่มตัวอย่างได้ 201 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ตำแหน่ง ซึ่งแปรค่าเป็น

2.1.1 ครู

2.1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารและครูสถานศึกษาเอกชนที่จัดการศึกษา ระดับปฐมวัย โดยศึกษาใน 7 ด้าน ตามแนวคิดพฤติกรรมความเป็นผู้นำของDaiel E. Griffith คือ

- 1.) เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มในงานวิชาการ
- 2.) เป็นผู้รู้จักปรับปรุงงานวิชาการ
- 3.) เป็นผู้ให้การยอมรับงานวิชาการ
- 4.) เป็นนักพูดที่ชำนาญในงานวิชาการ

- 5.) เป็นผู้ประสานงานในงานวิชาการ
- 6.) เป็นผู้ให้ความช่วยเหลืองานวิชาการ
- 7.) เป็นผู้เข้าสังคมได้ดีเพื่อประโยชน์ในงานวิชาการ

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการ หมายถึง พฤติกรรมที่ใช้กระบวนการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งใช้อำนาจหรืออิทธิพลทางสังคมเหนือบุคคลอื่น เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามที่ต้องการ ซึ่งต้องมีลักษณะ 7 ประการคือ เป็นผู้มีความคิดริเริ่ม เป็นผู้ปรับปรุงงาน เป็นผู้ให้การยอมรับ เป็นผู้ให้การช่วยเหลือ เป็นนักพูดที่ชำนาญ เป็นผู้ประสานงาน และเป็นผู้เข้าสังคมได้ดี

1.1 เป็นผู้มีความคิดริเริ่ม หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความคิดริเริ่มในการนำแนวคิด หลักการใหม่ ๆ มาใช้ในการกำหนดปรัชญา นโยบายและวัตถุประสงค์ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ริเริ่มจัดทำหลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น นำเสนอเทคนิคและวิธีการสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการสอนโดยยึดหลักผู้เรียนเป็นสำคัญ นำเอาวิธีการหรือแนวคิดในการจัดกิจกรรมใหม่ ๆ มาใช้ นำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้พัฒนาสื่อการเรียนการสอน นำแนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดตัวชี้วัดมาใช้ในตรวจวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณภาพการศึกษา

1.2 เป็นผู้ปรับปรุงงาน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกให้เห็นถึงการพัฒนาปรับปรุงนโยบาย วัตถุประสงค์ในการบริหารงานวิชาการ พัฒนาหลักสูตร พัฒนาวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ 2542 และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น พัฒนาสื่อการเรียนการสอน ซึ่งทำให้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเรียนการสอน วัดผลให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน

1.3 เป็นผู้ให้การยอมรับ หมายถึง เป็นผู้ยอมรับความคิดเห็นของครูคุณค่าของครูยอมรับในการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น ยกย่องชมเชย ให้เกียรติครูที่ปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอน ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมนักเรียนที่นำเสนอโดยนักเรียนและผู้ปกครอง ยอมรับและสนับสนุนเทคโนโลยีใหม่ ๆ ยอมรับแนวคิดของครูในการพัฒนาระบบนิเทศการศึกษาและการพัฒนาครู ยอมรับผลการประเมินเพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

1.4 เป็นผู้ให้การช่วยเหลือ หมายถึง เป็นผู้ที่พร้อมจะช่วยเหลือชี้แนะแนวทางให้ครูเข้าใจปรัชญา นโยบายและวัตถุประสงค์ในงานวิชาการของโรงเรียนเพื่อนำไปใช้ปฏิบัติได้ ช่วยเหลือสนับสนุนในการจัดทำหลักสูตร ช่วยเหลือด้านแนวความคิด เครื่องมือ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ช่วยเหลือด้านการจัดหาสื่อ เทคโนโลยี และ

หนังสือ ส่งเสริมการประชุม อบรม สัมมนา ศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาตนเอง และ สนับสนุนในการ จัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือและวิธีการต่าง ๆ เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

1.5 เป็นนักพูดที่ชำนาญ หมายถึง สามารถอธิบายชี้แจงปรัชญา นโยบาย และวัตถุประสงค์ของโรงเรียนให้เกิดความเข้าใจ พุดจากระดุนชักชวนให้ครูจัดทำและพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนและท้องถิ่น ชี้แจงให้ครูพัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนให้ดีขึ้น พุดจาโน้มน้าวให้ครูและนักเรียนร่วมมือร่วมใจพัฒนาในการจัดกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียน พุดจากระดุนโน้มน้าวให้ครูและใช้เทคโนโลยี / นวัตกรรม / สื่อการเรียนการสอนและห้องสมุดในการจัดการเรียนการสอน พุดจายกย่อง ให้เกียรติครูที่รับการนิเทศและพัฒนาตนเองเป็นแบบอย่างให้ครูอาจารย์ในโรงเรียนทราบ และพุดอธิบายเหตุผล ความจำเป็นของการวัดผลและประเมินผลการศึกษาแบบใหม่ให้ครูเข้าใจและสามารถนำไปปฏิบัติได้ถูกต้อง

1.6 เป็นผู้ประสานงาน หมายถึง สามารถประสานงานให้เกิดการวางแผนงานวิชาการและการอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติตามปรัชญา นโยบาย และวัตถุประสงค์ของโรงเรียน ประสานงานให้เกิดการวางแผนพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ได้ตาม พ.ร.บ. ปฏิรูปการศึกษา พ.ศ.2542 ประสานงานให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ ประสานงานให้นักเรียนให้ครูและนักเรียนร่วมปฏิบัติกิจกรรมนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสานงานเพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนและห้องสมุดให้สามารถจัดบริการได้อย่างรวดเร็ว ประสานงานกับคณะครูในฝ่ายต่างๆ ให้ได้รับการนิเทศภายในและพัฒนาไปในทางที่โรงเรียนต้องการ และประสานให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในการวัดและประเมินผลงานต่าง ๆ ของโรงเรียนให้เข้าใจและปฏิบัติได้ตามความต้องการของนักเรียนและท้องถิ่น

1.7 เป็นผู้เข้าสังคมได้ดี หมายถึง การพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนและท้องถิ่น นำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ในเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนและท้องถิ่น นำหน่วยงานภายนอกสมาคม มูลนิธิ และผู้ปกครอง เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน นำชุมชนและหน่วยงานภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมและสนับสนุนงานกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียน เชิญชวนผู้ปกครองและชุมชนเข้ามาให้การพัฒนาสนับสนุนในการจัดทำจัดหาสื่อการเรียนการสอน เทคโนโลยีและกิจการห้องสมุด เชิญชวนบุคคลที่เชี่ยวชาญด้านต่างๆ มาช่วยในการนิเทศภายในและพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถยิ่งขึ้น และใช้ทรัพยากรบุคคลที่มีอยู่ในชุมชนมาช่วยเหลือในการวัดผลและประเมินผลงานวิชาการต่าง ๆ ของโรงเรียนได้เป็นอย่างดี

2. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งครูใหญ่ในสถานศึกษาเอกชน ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการการศึกษาในสถานศึกษาเอกชน ระดับปฐมวัย สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4

3. ครู – อาจารย์ หมายถึง ครูและอาจารย์ประจำวิชาในสถานศึกษาเอกชนซึ่งมีหน้าสอน ประจำวิชาต่าง ๆ ในสถานศึกษาเอกชนโดยเฉพาะงานวิชาการระดับปฐมวัย สังกัดสำนักงาน เขต พื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4

4. การจัดการศึกษาระดับปฐมวัย หมายถึง การจัดการศึกษาให้แก่เด็กก่อนประถมศึกษา นักการศึกษา บิดามารดา ผู้ปกครองและประชาชนทั่วไปจะเรียกรับการศึกษาระดับนี้หลายชื่อ เช่น การจัดการศึกษาระดับก่อนประถม การจัดการศึกษาระดับปฐมวัย การศึกษาระดับชั้นเด็กเล็ก การศึกษาปฐมวัย

ประโยชน์ของการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารและครูสถานศึกษาเอกชน ที่จัดการศึกษาระดับปฐมวัย ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 มีความสำคัญและประโยชน์แก่ผู้วิจัย ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนหน่วยงานทางการศึกษา สามารถนำผลการวิจัย ไปใช้ในการบริหารการศึกษา ได้ดังนี้

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการจัดอบรมเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นผู้นำในงานที่วิชาการของผู้บริหารและครูสถานศึกษาเอกชน ระดับปฐมวัย
2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราชเขต 4 ใช้ข้อมูล และผลการวิจัยไปใช้ประกอบการดำเนินงาน การประกันคุณภาพ การศึกษาของโรงเรียนเอกชน
3. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสามารถใช้ผลการวิจัยเป็นข้อมูล ในการปรับปรุงและพัฒนาพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารและครูสถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เพื่อนำไปสู่การประกันคุณภาพต่อไป